

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoSr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720204809
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720204809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Amálie Paulerovej a sudcov: JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX, M., proti žalovanému: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast. AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csr/1/2020-59 zo dňa 17.06.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** v celom rozsahu.
Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom (výrok I.) súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Žalovanému proti žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.) a o jej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok III.).

2. Východiskovo okresný súd zistil, že žalovaný v procesnej pozícii žalobcu podal žalobu na Slovenský arbitrážny súd, stály rozhodcovský súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), o zaplatenie pohľadávky vo výške 337,18 Eur s príslušenstvom. Táto pohľadávka mala vyplývať z úverovej zmluvy revolvingového typu č. 8500116298, ktorú žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobkyňou ako dlžníčkou.

3. Rozhodcovský súd zaslal žalobu, jej prílohy, výzvu zo dňa 21.10.2019 žalobkyni (v rozhodcovskom konaní v procesnej pozícii žalovanej) na vyjadrenie, pričom doporučená zásielka určená do vlastných rúk bola žalobkyni zasielaná tak na jej adresu uvádzanú ešte v úverovej zmluve, ako aj na adresu, akú žalobkyňa v súčasnosti udáva. Z tejto adresy sa nedoručená zásielka, žalobkyňou v odbernej lehote neprevzatá, vrátila rozhodcovskému súdu dňa 18.11.2019. Dňa 22.06.2020 rozsudkom sp. zn. 14/09/19 rozhodcovský súd rozhodol tak, že žalobkyňa je povinná žalovanému zaplatiť 337,18 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,040 % denne a úrokov z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 337,18 Eur od 29.06.2017 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,-Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne 1.500,-Eur, len 5 % úrok z omeškania zo sumy 337,18 Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 42,48 Eur a náhradu trov konania. Podľa podpísanej doručky bol rozhodcovský rozsudok žalobkyni doručený dňa 10.08.2020 do vlastných rúk.

4. Okresný súd poukázal na to, že samotné rozhodcovské konanie prebiehalo v zmysle zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon ráta aj s možnosťou zrušenia rozhodcovského rozsudku, avšak ust. § 46 ods. 1 určuje, že žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

5. Lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku okresný súd kvalifikoval za lehotu hmotnoprávnú, z čoho mu jednoznačne vyplynulo, že v tejto lehote, ktorá plynie odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku, je potrebné, aby ku skutočnosti, ktorej sa plynutie lehoty týka, došlo najneskôr v posledný deň tejto lehoty. V danom prípade tak mala byť žaloba Okresnému súdu Martin ako súdu miestne príslušnému doručená najneskôr 10.11.2020. Hmotnoprávny charakter lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyplýva i z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 384/2018 zo dňa 20.6.2018, alebo aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/73/2018 zo dňa 28.05.2020. V tomto prípade ide o lehotu, ktorej počítanie upravuje ust. § 122 Občianskeho zákonníka.

6. V konkrétnej súdnej veci sa trojmesačná lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku počítala podľa ust. § 122 Občianskeho zákonníka a jej koniec pripadol na deň 10.11.2020. Týmto dňom bol utorok - pracovný deň. Preto ak žaloba došla na okresný súd dňa 11.11.2020, bola podľa názoru okresného súdu podaná deň po uplynutí trojmesačnej lehoty uvedenej v ust. § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z., teda oneskorene a tento prijatý záver viedol okresný súd k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalovanému proti neúspešnej žalobkyni právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania.

8. Proti rozsudku sa odvolala v zákonnej lehote žalobkyňa, domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Podľa jej názoru súd nesprávne posúdil charakter lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, keď zákon o rozhodcovskom konaní má povahu procesného predpisu a na rozhodcovské konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa v danej súvislosti zvýraznila ust. § 121 ods. 5 CSP, v zmysle ktorého je lehota zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

9. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote stranou sporu na to oprávnenou a proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupujúc procesne podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Žalobkyňa žalobou doručenou Okresnému súdu Martin dňa 11.11.2020 sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného pod sp. zn. 14/09/19 zo dňa 22.6.2020 Slovenským arbitrážnym súdom, stálym rozhodcovským súdom, zriadeným Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p..., so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava.

12. Okresný súd ako prioritnú posudzoval otázku včasnosti podania žaloby, vzhľadom na uplatnenú námietku žalovanej procesnej strany, že žalobkyňa zmeškala lehotu hmotnoprávnú na podanie takejto žaloby a preto nemožno jej žalobnému nároku vyhovieť.

13. Podľa § 46 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

14. Podanie žaloby u súdu o zrušenie rozhodcovského rozsudku je právnym úkonom a pre uplatnenie tohto práva účastníkom spotrebiteľského rozhodcovského konania zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v § 46 ods. 1 určuje lehotu ako zákonnú podmienku, uplynutím tejto lehoty zaniká aj právo účastníka na podanie takejto žaloby u súdu.

15. Z dikcie ust. § 46 ods. 1 zák. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní aj odvolací súd vyvodil a prijal právny názor o hmotnoprávnom charaktere trojmesačnej lehoty na podanie žaloby u súdu počítanej podľa § 122 Občianskeho zákonníka, ktorej zachovaniu je nevyhnutné, aby žaloba bola podaná najneskôr v posledný deň lehoty už u súdu príslušného na prejednanie danej veci. Hoc odvolací súd súhlasí s odvolateľkou, že zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní má povahu procesného predpisu, avšak obsahuje aj hmotno-právne prvky/inštitúty, ako tomu je v prípade v ust. § 46 ods. 1 vymedzenej zákonnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku u súdu. Právny názor o hmotnoprávnom charaktere tejto lehoty je podporený i uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 384/2018 zo dňa 20.06.2018 na ktoré odkázal vo svojom rozhodnutí aj okresný súd. Odvolací súd bližšie ozrejmuje, že v predmetnom uznesení ústavný súd v obdobnej veci (keď krajský súd sa v napadnutom uznesení vysporiadaval s otázkou včasnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom lehotu na podanie predmetnej žaloby nepochybne považoval za hmotnoprávnu) vyhodnotil právne posúdenie aj lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku za právne akceptovateľné.

16. Podľa ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov, alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním, alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

17. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že žalobkyňa prevzala rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa v tomto konaní domáhala, dňa 10.08.2020. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobkyňa hoc podala na poštovú prepravu dňa 10.11.2020, avšak Okresnému súdu Martin bola táto doručená až dňa 11.11.2020, teda žaloba u súdu bola uplatnená neskoro, už po uplynutí trojmesačnej lehoty.

18. Pokiaľ mala žaloba vyvolať zamýšľané účinky, mala byť uplatnená v zákonnej lehote na príslušnom súde. Zmeškanie hmotnoprávnej trojmesačnej lehoty žalobkyňou na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku muselo vyústiť do zamietnutia žaloby.

19. Na základe vymedzených úvah a súvislostí odvolací súd uzatvára, že okresný súd rozhodol vecne správne pokiaľ žalobu žalobkyne zamietol.

20. V bezprostredne súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodovanie okresného súdu podľa zásady úspechu/neúspechu strán sporu má oporu v aplikovanom ust. § 255 ods. 1 CSP a vymedzený postup pre rozhodovanie o výške tejto náhrady je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

21. Podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP ani jednej strane sporu krajský súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyňa nebola v tomto štádiu konania úspešná, žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, navyše, podľa obsahu spisu žalovanému v súvislosti s aktuálnym odvolacím prieskumom žiadne relevantné trovy konania nevznikli (§ 251 CSP).

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.